

A Magyar Köztársaság nevében !

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2009. évi október hó 6. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A jogosulatlan gazdasági előny megszerzése büntette és más bűncselekmény miatt vádlott ellen indult büntető ügyben a Vas Megyei Bíróság 2007. évi november hó 21. napján kihirdetett 8.B.22/2007/29. számú **ítéletét helybenhagyja.**

A másodfokú eljárásban 1.500.- /Egyezer-ötszáz/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyet a vádlott visel.

I n d o k o l á s :

A Vas Megyei Bíróság a megismételt eljárás keretében hozott 8.B.22/2007/29.szám alatti ítéletével vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett jogosulatlan gazdasági előny megszerzése büntetében, folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében, folytatólagosan elkövetett számvitel rendje megsértésének büntetében és számvitel rendje megsértésének vétségében. Ezért halmazati büntetésül 1 év 4 hónapi, végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre és 300.000 Ft pénzmellékbüntetésre ítélte azzal, hogy az utóbbit meg nem fizetése esetén 10.000 Ft-onként kell 1-1 napi fogházbüntetésre átváltoztatni. A vádlottat az ellene folytatólagosan elkövetett adóbevétel különösen nagymértékben csökkentő adócsalás büntettének és 2 rb. az adóbevétel jelentős mértékben csökkentő adócsalás büntettének vádja alól felmentette. Rendelkezett a bűnlekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen a vádlott és védője jelentettek be fellebbezést részben felmentésért részben enyhítésért, melyet a másodfokú nyilvános ülésen a védő akként pontosított, hogy megjelölte mely bűncselekmények vonatkozásában tartják megalapozatlannak az elítélést, s kéri a vádlott felmentését az adott bűncselekmények alól. E szerint a jogosulatlan gazdasági előny megszerzése büntette és a magánokirat-hamisítás vétsége vonatkozásában tévedett az első fokú bíróság, amikor a vádlott bűnösségét e bűncselekményekben kimondta. Ez utóbbi

bűncselekmény kapcsán az írásszakértői vélemény megállapításait érdemben nem támadta, ugyanakkor a vádlotti védekezésnek megfelelően arra hivatkozott, hogy a vádlott nem volt tisztában azzal, hogy a hamis számlák felhasználása törvénybe ütközik, könyvelője rossz tanácsát követte csupán, amikor az adott számlákat a könyvelésbe beépítette. A jogosulatlan gazdasági előny megszerzésének büntette kapcsán megismételte az eljárást végig kísérő azon védekezést, hogy a vádlott cselekménye semmilyen érdeket nem sértett, a szerződésben vállalt kötelezettségeknek vádlott minden szempontból eleget tett, a beruházások elkészültek. Ezzel kapcsolatosan utalt a Ptk. idevonatkozó rendelkezéseire, amely lehetőséget biztosít teljesítési segéd igénybevételére is. E körben utalt arra is, hogy a jogosulatlan gazdasági előny büntette célzatos bűncselekmény. Célzatra utaló bizonyítékok az eljárás során nem merültek fel, így a megyei bíróság - ítéletének 13. oldalán - ezzel kapcsolatosan csupán túl általános következtetéseket tudott levonni, amelyek a bűnösség megállapításához nem elegendőek. Hivatkozott emellett a védő arra is, hogy a támogatás igénybevételének idején a vádlott eljárása nem volt egyedi, joggal gondolhatta tehát, hogy magatartásával nem lépett a jogtalanság talajára. Jóhiszemű eljárását bizonyítja az is, hogy közel negyven éve vállalkozóként részt vesz a gazdasági életben, de ilyen jellegű bűncselekmény miatt eddig felelősségre vonására nem került sor. Mindezek mellett utalt arra is, hogy az ítélet a pénzmellékbüntetés alkalmazását illetően megalapozatlan, hiszen az első fokú bíróság a vádlott anyagi háttérét illetően a tényállást nem derítette fel kellőképpen, s ennek ellenére, a hatályon kívül helyezett ítéletben kiszabott összeg háromszoros összegének megfizetésére kötelezte a vádlottat úgy, hogy a börtönbüntetés tartamát is megemelte az előző ítélethez képest az enyhébb minősítés ellenére. Kérelme végül is arra irányult, hogy a fellebbezésnek megfelelően az ítélet tábla a vádlottat mentse fel a vitatott bűncselekmények vádjá alól és ebből is következően, vagy másodlagosan az enyhítő körülményekre figyelemmel tartamában és a próbaidőt, valamint a pénzmellékbüntetés illetően is enyhébb büntetést szabjon ki a vádlottal szemben, amely ez utóbbi büntetési nem vonatkozásában közelít a hatályon kívül helyezett ítéletben meghatározott összeghez. Ennek alátámasztásképpen hivatkozott a vádlott idős korára, az elmérgesedett családi viszonyok miatt is megromlott egészségi állapotára, az eljárás elhúzódására és szűkös anyagi helyzetére.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség átiratában és képviselője a másodfokú nyilvános ülésen a megyei bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint az első fokú bíróság a megismételt eljárás keretében a hatályon kívül helyező végzésben írt instrukciókat mindenben betartva folytatta le a bizonyítási eljárást, megalapozott tényállást állapítva meg, amelyből valamennyi bűncselekményre nézve okszerű következtetést vont a vádlott bűnösségére. Itt emelte ki, hogy a védelem álláspontjával szemben a megyei bíróság által megfelelően, a Btk. 288.§ /2/ bekezdés II. fordulata szerinti jogosulatlan gazdasági előny megszerzése büntettként minősített cselekmény megvalósulásához a törvényhozó nem kíván meg célzatot, ez a törvényi tényállásból nem is következik. Így a részbeni felmentésre irányuló fellebbezés nem megalapozott, mint ahogy az enyhítés sem indokolt a cselekmény tárgyi súlya és az egyéb körülmények mellett.

A másodfokú nyilvános ülésen megjelent vádlott csatlakozott védőjéhez, röviden utalva az eljárás alatt is előterjesztett védekezésére.

A fellebbezésekre tekintettel az ítéletábra a megyei bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást felülbíráta a Be. 348.§ /1/ és /2/ bekezdésének megfelelően. Ennek értelmében a felülbírálat a felmentő rendelkezésekre fellebbezés hiányában nem terjedt ki.

Ennek során megállapította, hogy a megyei bíróság az eljárási szabályok betartása mellett, megfelelő körben, a hatályon kívül helyező végzésben írt iránymutatást is teljes mértékig teljesítve teljes körű bizonyítást folytatott le. Beszerzett minden olyan bizonyítékot és értékelési, mérlegelési körébe is volt, amely a tényállás megalapozott megállapításhoz szükségeltetett. Ezen értékelő, mérlegelő tevékenysége révén helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a beszerzett bizonyítékok teljes mértékig alátámasztják vádlott lényegében a tényeket illetően minden vádpontra nézve beismerő vallomását. A megállapított tényállás minden részletében felderített, egyezik a rendelkezésre álló bizonyítékok tartalmával, s megfelelően tartalmazza a megyei bíróság ténybeli következtetéseit is, így alapját képezhette a másodfokú bíróság határozatának is.

A tényállás alapján az első fokú bíróság helyesen vont következtetést a vádlott bűnösségére valamennyi bűncselekmény vonatkozásában. E körben megalapozottan foglalt állást abban is, hogy mely jogszabályi rendelkezések irányadók a bűncselekmények elbírálása kapcsán. Az elkövetés idején már hatályban volt, s ez által irányadó 2001. évi CXXI. Tv- nyel módosított Btk. 288.§-a az /1/ és /2/ bekezdést illetően különbséget tesz az állami pénzalapokból nyújtott támogatáshoz csalárd módon hozzájutó (/ 1/ bekezdés), illetve azon elkövetők közt, akik a céljellelleggel nyújtott támogatás felhasználásával kapcsolatban előírt elszámolási vagy számadási kötelezettség teljesítésekor használnak fel valótlan tartalmú, hamis okiratot. Az /1/ bekezdést illetően valóban célzatosságot kíván meg a bűncselekmény megvalósulásához, míg a /2/ bekezdést illetően a szabályozásból adódóan ilyen kíváncsóság szóba sem jöhet. E törvényhely alapján az a magatartás, amelyet lényegében a vádlott védekezésének megfelelően az ítéleti tényállás is tartalmaz, büntetendő. Ezeket az állami támogatásokat ugyanis nem csak az elsődleges célok megvalósítása érdekében hozták létre, olyan mögöttes, államilag preferált érdekek állnak mögötte, /fekete gazdaság megszüntetése, munkahelyteremtés stb./ amelyek miatt a pályázati feltételek semmilyen szintű áthágása meg nem engedett, s a büntetőjog eszközeivel is szankcionálandó. Itt kell megjegyezni, hogy éppen a védelem által hangoztatott jogtalan haszonszerzési célzat hiánya ad ennek a bűncselekmények megállapítására alapot, ellenkező esetben sokkal súlyosabban minősülő és büntetendő más bűncselekmény jöhetne szóba. Mindezek mellett a valós tényeket elismerve, pusztán arra hivatkozva, hogy „mindenki más ezt csinálta, kárt nem okoztam az államnak, a jogtalanság talaját nem léptem át” a vád alól mentesülni nem lehet. A tényállás mindenben kimeríti az első fokú bíróság által minősített bűncselekmény törvényi tényállási elemeit, úgyszintén, mint a magánokirat- hamisítás vétsége kapcsán, melynek keretében a vádlott a könyvelő „rossz tanácsára”, mint a bűnösség alóli felmentő körülményre alappal nem hivatkozhat. Akár az adott cég ügyvezető igazgatójaként, akár megbízottjaként eljárva tudnia kellett, hogy a bizonyítottan részben általa is meghamisított számlák könyvelésbe való beépítésével bűncselekményt valósít meg, amellyel megszegi a rá, mint felelős vezetőre irányadó törvényekből háruló előírásokat.

A további bűncselekmények megnevezése és jogi minősítése is törvényes, a folytatólagosság megállapítása is megfelel az adott két bűncselekmény kapcsán a törvényi előfeltételeknek.

A büntetés kiszabása során a megyei bíróság valamennyi a vádlott javára és terhére szóló körülményt maradéktalanul feltárta. Elmondható ez a pénzmellékbüntetés kapcsán előadott védelmi érvekkel szemben is. A megyei bíróság által rögzített tények a vádlott által előadott adatokon alapulnak, ennek ellenkezőjét a védelem igazolhatóan nem tárta az ítéletábra elé.

A rendelkezésre álló adatok alapján tehát a megyei bíróság ítélete a másodlagos védelmi fellebbezésnek megfelelően sem támadható alappal. Az első fokú bíróság valamennyi, a vádlott mellett szóló enyhítő körülményt figyelembe vette, amikor vele szemben az alsó hátárhoz közelítő tartamú börtönbüntetést szabott ki, amelynek súlyát tovább mérsékli, hogy végrehatásában a törvényi minimumoz közelítő tartamban fel is függesztette. A Be. 405.§/1/ és /2/ bekezdése értelmében ebbéli tevékenységében nyilvánvalóan nem kötötte a súlyosítási tilalom, ezáltal a büntetés kiszabása során e gátakba nem ütközve határozhatta meg úgy a fő-, mint a mellékbüntetés nemét, mértékét. Az ítéletábra is úgy látta, hogy a cselekmény tárgyi súlyára figyelemmel a megismételt eljárás óta eltelt hosszabb időt is figyelembe véve, a kiszabott büntetés a mai nap is inkább méltányos, mint eltúlzott, sem a fő- sem a mellékbüntetés enyhítésére nincs ok, törvényes lehetőség.

Tekintve, hogy a megyei bíróság ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, az ítéletábra a megyei bíróság ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés a Be. 381.§-án alapszik.

Győr, 2009. október hó 6. napján

Dr.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Csák Csilla sk.
a tanács tagja

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Vas Megyei Bíróság 2007. november 21. napján kelt 8.B.22/2007/29. szám alatti ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajtható.

Győr, 2009. október hó 6. napján

.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül: kiadó: